

Koncert Edmunda Borića Andlera

Trebalo je u nedjelju navečer 2. srpnja 2006. godine otići u sarajevsku katedralu da bi se prisustvovalo jednoj iznimnoj večeri orguljske glazbe. Na još uvijek vrijednim mehaničkim orguljama iz radionice Heferer nastupio je mladi hrvatski orguljaš Edmund Borić Andler. Dobrom odazivu publike svakako je pripomoglo *Hrvatsko kulturno društvo Napredak* iz Sarajeva, organizator koncerta.

Za uvod u koncert Borić je odsvirao *Fantaziju i fugu u g-molu* BWV 542 njemačkog skladatelja i orguljaša, majstora barokne glazbe Johanna Sebastiana Bacha. Izvedba ovog inače poznatog Bachovog djela bila je više nego izvrsna. Mladi umjetnik još je jednom dokazao da je umjetnički zreo i da se zaista radi o jednom od najboljih mladih hrvatskih orguljaša.

U nastavku programa Borić je izveo tri jednostavačne sonate nepoznatog hrvatskog skladatelja iz 18. stoljeća. Zaslugom izvrsne interpretacije ove su skladbe – iako se nažalost rijetko izvode – i danas žive kao u vrijeme nastanka.

Srednji dio programa ispunila je *Sonata u f-molu* op. 65 br. 1 (*Allegro moderato e serioso, Adagio, Andante. Recit., Allegro assai vivace*) Feliksa Mendelssohna. Umjetnik je djelo interpretirao studiozno i precizno s profinjenim osjećajem za registraciju pa ga je publika slušala s poseb-

nim užitkom. Činilo se tijekom izvedbe da su Mendelssohnova djela Borićeви pravi specijaliteti.

Posebno iznenađenje Borić je priredio na kraju programa *Sarajevskim ratnim razglednicama* (*Vijećnica, Baščaršija, Gazihusrevbegova džamija, Katedrala*) Josipa Magdića koji je živio i skladao u Sarajevu u vrijeme najtežih ratnih razaranja nastupajući vrlo angažirano u okviru *Hrvatskog kulturnog društva Napredak*. *Sarajevske ratne razglednice* je zapravo suite u deset stavaka koje ocrtavaju sudbinu ratom zahvaćenih gradskih znamenitosti i događanja u samom gradu. Borić je izveo četiri stavka i time pokazao veliko poštovanje prema bivšem sarajevskom profesoru, a danas redovitom profesoru teorijskih predmeta na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu.

Pozdravljen burnim pljeskom Borić je, za kraj, razdraganoj publici odsvirao dodatak, *Toccatu* iz 5. simfonije francuskog skladatelja i orguljaša Charlesa-Marie Widora.

Ovim koncertom u sarajevskoj katedrali Edmund Borić Andler je pokazao da je Muzička akademija u Zagrebu odgojila još jednog umjetnika koji će svojim talentom i umjetničkim radom uvjerljivo prenositi hrvatsku glazbenu tradiciju glasom svojim orgulja.

Niko Luburić

Edmund Borić Andler danas je jedan od vodećih mladih koncertnih orguljaša u Hrvatskoj. Rođen je u Zadru gdje je završio jezičnu gimnaziju i srednju glazbenu školu Blagoje Bersa. Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu diplomirao je glasovir u klasi prof. Ide Gamulin, orgulje u klasi prof. Ljerke Očić, te magistrirao orgulje u klasi prof. Marija Penzara.

Na 2. hrvatskom natjecanju mladih orguljaša Franjo Dugan 1999. godine bio je apsolutni pobjednik. Zahvaljujući izvrsnoj tehnici i muzikalnosti istaknuo se interpretirajući virtuozne skladbe romantizma i suvremenih skladatelja te ostvario zapažene kritike. Do sada je održao nekoliko stotina koncerata kao solist orguljaš i komorni glazbenik u Hrvatskoj, Sloveniji, Njemačkoj, Austriji, Češkoj, Nizozemskoj, Slovačkoj, Italiji i Bosni i Hercegovini. Gostovao je u sklopu mnogih festivala: Varaždinske barokne večeri, ciklus Orgulje-Heferer, Orgulje ljubljanske katedrale, Požeške orguljaške večeri, Hvarske ljetne priredbe, Zagrebačke ljetne večeri, Orguljski tjedni u Njemačkoj, Sarajevska zima, Dani hrvatske kulture u Banja Luci, Međunarodni orguljaški festivali u Slovačkoj...

Usavršavao se u majstorskim klasama orguljaške interpretacije u klasi češkog orguljaša Jaroslava Tume, nizozemskog Pietera van Dijka i francuskog Daniela Rotha. Suraduje s Koncertnom direkcijom Zagreb, HKD Napredak, aktivni je član Saveza Nijemaca i Austrijanaca – centrala Osijek.

Radi kao profesor orgulja na Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Osijeku. (nl)

Edmund Borić Andler.